

ÎNCHEIERE

29 septembrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea Comercială „Ridiager-SV” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Ridiager-SV” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, terț „Gagauz-Gaz” Societate cu Răspundere Limitată privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2017, SC „Ridiager-SV” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz”, terț SRL „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea deciziei nr. 15/K din 24 mai 2017 privind încălcarea condițiilor contractuale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 30 mai 2017 a parvenit decizia nr. 15/K din 24 mai 2017 a șefului direcției de vânzare a gazelor naturale a SA „Moldovagaz”. În baza deciziei i-a fost înaintată spre achitare suma de 212 520 de lei, pentru consumul ilegal al gazelor naturale.

La 27 iunie 2017, invocând dezacordul cu decizia menționată a depus cerere prealabilă.

Prin răspunsul din 13 iulie 2017 cererea prealabilă a fost respinsă.

A invocat reclamantul că nu este de acord cu decizia nr. 15/K din 24 mai 2017 și solicită anularea acesteia. Drept temei pentru emiterea deciziei sus menționate a fost raportul de expertiză nr. 193 din 12 aprilie 2017 efectuat de către Centrul de Expertize Independente.

Consideră că expertiza a fost efectuată ilegal și concluziile acesteia sunt superficiale. La numirea expertizei au fost încălcate drepturile reclamantului și anume dreptul de a înainta întrebări. Expertiza a fost efectuată în baza scrisorii directorului „Comrat-Gaz” în care întrebările erau puse doar de către furnizor. Pentru efectuarea expertizei nu a fost prezentat un sigilator, iar conform facturii din

28 februarie 2017 indiciile gazelor consumate au fost luate conform indicilor de la corector.

A susținut că în baza rezultatelor expertizei efectuate nu este clar cum deteriorările de pe sumator influențează asupra funcționării corectorului și dacă este posibilă intervenția nesanționată în activitatea corectorului și în programul acestuia. Totodată s-a menționat că pentru a interveni în funcționarea corectorului de gaze este necesar de a fi deteriorat sigiliul.

Reclamantul a relatat că dacă indiciile mecanismului de evidență a contorului de gaze au fost modificate în mod nesanționat în timpul perioadei de exploatare a dispozitivului, atunci în acest caz indiciile mecanice ale corectorului de gaz tip TC-90/K nu vor coincide cu indiciile mecanismului de evidență a contorului de gaze. Aceasta, deoarece după efectuarea controlului metrologic a acestor dispozitive, indiciile mecanice și indiciile corectorului trebuie să coincidă pe toată perioada de exploatare.

Prin încheierea din 26 februarie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central a fost respins demersul SC „Ridiager-SV” SRL cu privire la efectuarea expertizei judiciare (f.d.52, 53-54, vol. I).

Prin hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Ridiager-SV” SRL împotriva SA „Moldovagaz”, terț SRL „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea deciziei nr. 15/K din 24 mai 2017 privind încălcarea condițiilor contractuale (f.d.100, 106-113, vol. I).

Manifestând dezacordul cu hotărârea instanței de fond, în termenul prevăzut de lege, SC „Ridiager-SV” SRL, la 06 aprilie 2020 a depus cerere de apel nemotivată, iar la 09 iunie 2020 cerere de apel motivată, împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea hotărârii din 12 martie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel depusă de SC „Ridiager-SV” SRL împotriva hotărârii din 12 martie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central și împotriva încheierii din 26 februarie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central (f.d.10-22, vol. II).

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Comrat a constatat în privința temeiniciei concluziei instanței de judecată privind respingerea demersului reprezentantului reclamantului pentru numirea expertizei complexe, în legătura cu lipsa temeiurilor, mai mult ca atât reclamantul a avut posibilitate singur să numească expertiza privind intervenția în corectorul montat pe contorul de gaz G-16, nr. 037495, deoarece, mecanismul de evidență a gazelor a fost transmis reclamantului la solicitarea lui.

Instanța de apel a stabilit că reclamantul nu s-a folosit de dreptul său de a înainta singur contorul de gaze pentru efectuarea expertizei în baza prevederilor art. 124 din Hotărârea Agenției Naționale Pentru Reglementare în Energetică privind aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale nr. 415 din 25 mai 2011. Astfel, demersul privind numirea expertizei corectorului contorului de gaze a fost înaintat doar pentru a tergiversa examinarea cauzei și a se eschiva de la executarea obligațiilor contractuale.

Curtea de Apel Comrat a respins ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului precum că pentru efectuarea expertizei extrajudiciare nu a fost prezentat sigiliul, iar expertul a comparat cu un alt sigiliu necunoscut, deoarece, conform raportului de

expertiză, imaginile sigiliului montat pe corectorul electronic de temperatură și sigiliul atașat, prezentat în calitate de mostră, au fost făcute de unul și același sigilator și conform explicațiilor specialiștilor pentru comparație a fost prezentat sigiliul făcut de același sigilator, în aceeași perioadă, prin care au fost făcute sigiliile pe echipamentul de măsurare și pe corectorul electronic al consumatorului final.

La 21 aprilie 2021, SC „Ridiager-SV” SRL, a depus la Curtea de Apel Comrat împreună cu cererea de recurs și motivarea recursului împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare (f.d.44-47, vol. II).

Prin încheierea din 09 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost amânată examinarea admisibilității recursului declarat de Societatea Comercială „Ridiager-SV” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat, pentru data de 23 iunie 2021.

S-a acordat Societății Comerciale „Ridiager-SV” Societate cu Răspundere Limitată termen până la 21 iunie 2021, pentru prezentarea la Curtea Supremă de Justiție (sediul: mun. Chișinău, str. Petru Rareș, nr. 18) a cererii de recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat, redactată cu traducere în limba de stat (f.d.57-60, vol. II).

La 21 iunie 2021, SC „Ridiager-SV” SRL, a prezentat Curții Supreme de Justiție cererea de recurs tradusă în limba de stat împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare (f.d.63-67, vol. II).

În motivarea recursului SC „Ridiager-SV” SRL a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicînd o lege care nu trebuia să fie aplicată și că au fost aplicate eronat normele dreptului material și procedural, astfel interpretînd în mod eronat legea.

Recurentul a menționat că la adoptarea deciziei contestate nu au fost apreciate corect mai multe circumstanțe, și anume, consumatorul este acuzat de încălcarea sigiliilor de pe contorul de gaze, care nu sunt reflectate în actul de instalare a contorului de gaze. Nu este dovedită influența consumatorului asupra echipamentului de măsurare în scopul denaturării rezultatelor evidenței volumelor de gaze naturale consumate, deoarece nu a fost stabilită relația dintre deteriorarea în mecanismul de evidentă și funcționare a corectorului, datele căruia au fost luate în considerare la facturarea gazului consumat. Pentru efectuarea expertizei nu a fost prezentat sigiliul și expertul a comparat sigiliul metrologiei de stat, instalat pe mecanismul de evidentă și corector, cu sigiliul care nu este clar de unde a apărut.

Consideră că instanța de apel a refuzat ilegal în numirea expertizei încălcînd principiul contradictorialității și disponibilității în drepturi a participanților la proces, prevăzute la articolele 26 și 27 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntîrziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de

zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 16 februarie 2021, expediată părților la 22 martie 2021 și recepționată de către recurent la 23 martie 2021.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că SC „Ridiager-SV” SRL, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 21 aprilie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 05 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SA „Moldovagaz”, SRL „Gagauz-Gaz” copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.49, vol. II).

La 18 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 56), SA „Moldovagaz” a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de SC „Ridiager-SV” SRL, cu menținerea în vigoare a deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat (f.d.52-53, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și

filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depus de SC „Ridiager-SV” SRL, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea Comercială „Ridiager-SV” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh